

Міністерство освіти і науки України  
Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна

---

Факультет іноземних мов

# ПИТАННЯ СХОДОЗНАВСТВА В УКРАЇНІ

*Тези доповідей  
VII Всеукраїнської дистанційної науково-методичної конференції  
з міжнародною участю  
13 квітня 2023 р.*



Харків – 2023

УДК 908(5):001](477)(063)

ПЗ5

Затверджено на засіданні Вченої ради факультету іноземних мов  
Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна  
(протокол № 3 від 17.03.2023 р.)

**Матеріали подано в авторській редакції**

**Організаційний комітет конференції:**

С.А. Віротченко – кандидат філологічних наук, доцент (голова)

**Адреса оргкомітету:**

61022, м. Харків-22 , майдан Свободи, 4  
Харківського національного університету ім. В. Н. Каразіна,  
Факультет іноземних мов,  
тел. (057) 707-53-43

До збірника увійшли тези доповідей, присвячені проблемам іноземної філології, освіти та виховання, методики викладання сходознавчих дисциплін, перекладу, міжкультурної комунікації, літературознавства, історії, економіки, політики, соціуму країн Сходу та Африки.

Розраховано на наукових працівників, викладачів, аспірантів, студентів філологічних, історичних спеціальностей та фахівців-міжнародників.

УДК 908(5):001](477)(063)

ПЗ

<b>Курбатова В. Е., Науменко С. С.</b> Історичні фразеологізми в китайській мові	35
<b>Максимець В. О., Коцюба О. О.</b> Використання китайських сленгізмів (数字密码) у сучасному інтернет-просторі	36
<b>Молоток В. В., Лахмотова Ю. В.</b> Іншомовні запозичення у сленгу китайської молоді	38
<b>Москальов Д. П.</b> Модус «володіння» в творі Таеко Коно «Сумісна власність»	40
<b>Москальов Д. П., Семеніст І.В., Аністратенко Л. С.</b> Типологія гендерних відмінностей в японській та українській мовах	42
<b>Попазова Д. В., Лахмотова Ю. В.</b> Концепт "щастя" в китайських прислів'ях та приказках	43
<b>Пономаренко В. В., Лахмотова Ю. В.</b> Лінгвістичний аналіз діалектичних груп китайської мови	45
<b>Піхтовнікова Л. С.</b> Реалізація соціокультури в кодах культури у художньому тексті	47
<b>Садова С. К., Кривоніс М. І.</b> Ченьюй: походження, особливості та переклад	49
<b>Сінельнік О. Р.</b> Актуальні аспекти літературної імагології в азійсько-американському дискурсі	52
<b>Стасилович Є. С., Лахмотова Ю. В.</b> Проблема сленгу в сучасній китайській мові	54
<b>Смольницька О. О.</b> Символіка пейзажу води і квітів на прикладі перекладознавчого дискурсу Ярослави Шекери	56
<b>Титаренко Д. К., Лахмотова Ю. В.</b> Контракція у китайській мові	59
<b>Хвостова Я. В., Віротченко С. А.</b> Стилістичні засоби відображення зовнішності людини у сучасному китайському дискурсі	61
<b>Хотченко І.А.</b> Особливості мовних запозичень в сучасній китайській мові	63

## МОДУС «ВОЛОДІННЯ» В ТВОРІ ТАЕКО КОНО «СУМІСНА ВЛАСНІСТЬ»

*Москальов Д.П.*

Київський університет імені Бориса Грінченка

Е. Фромм у своїй праці «Мати чи бути?» зазначає, що людям властиві два орієнтири: один з них – тенденція «мати», яка в кінцевому рахунку черпає силу в біологічному факторі, в прагненні до самозбереження, і друга тенденція – «бути», яка знаходить свою силу в специфічних умовах людського існування, і є внутрішньо властивою людині потребою в подоланні самотності за допомогою єднання з іншими.

Модуси «володіти» та «бути», як їх подає Е. Фром, передбачають два основні способи існування, два різних види самоорієнтації і орієнтації в світі, дві різні структури характеру, перевага однієї з яких визначає все, що людина думає, відчуває і робить. При існуванні за принципом володіння моє ставлення до світу виражається в прагненні зробити його об'єктом володіння, в прагненні перетворити все і всіх, в тому числі і самого себе, в свою власність. Суб'єкт визначається через володіння: це – не «я» як такий, а «я як те, чим я володію». Суб'єкта створює його власність. При орієнтації на володіння об'єктом, живий зв'язок між мною і тим, чим я володію, відсутній. І я, і об'єкт мого володіння уподібнююсь речам, і я володію об'єктом, оскільки я маю силу, щоб зробити його моїм. Подібний спосіб існування встановлюється не за допомогою живого, продуктивного процесу між суб'єктом і об'єктом – він перетворює і того, і іншого в речі. За визначенням Е. Фрома, зв'язок між ними не життєдайний, а смертоносний.

Саме такий зв'язок показаний в творі Таеко Коно (1926-2015) «Сумісна власність» (2002), який зокрема пов'язаний із проблематикою «Колекціонера» Дж. Фаулза (видання 2001 року містило зображення руки, з якої вилітає метелик). Авторка, хоча й майже невідома на заході, є однією з центральних фігур японської немасової, так званої «чистої літератури» – художницею, яка піддає глибинному аналізу проблеми сучасності.

В повісті «Сумісна власність» чоловік проводить ніч зі своєю щойно померлою дружиною. Відштовхучись в своїх роздумах від тези «моя дружина», він розмірковує над тим, чи належить тепер йому її тіло. Якщо тепер дружина перестала бути людиною, вона – «річ», звідси у героя виникає наступне питання: якщо це «річ», то кому вона належить? Героя цікавить, чи може закон, підтвердити його невід'ємне право на свою власність. Чоловік (він юрист) відкриває «Звід законів» і, перечитавши декілька пунктів, приходять до висновку, що тіло належить йому, і що закон захищає право власності особистості, яка знаходиться в шлюбі (хоч це і стосується лише «праху»). Речевість дружини підкреслюється

відсутністю імені на відміну від власника. Деструктивна сила модусу «володіти» унаочнюється і дає логічну звязку наступним крокам прикладом з минулого, який чоловік згадує, коли в його студентські роки лектор, читаючи лекцію про права на власність розповів, що один професор кинув годинник на підлогу та розтопав їх, даючи студентам наочний приклад володіння чимось. І в голові Кубо проноситься думка про те, що ніхто не має права на його власність. Обгрунтувавши теоретично своє право, чоловік береться реалізовувати його практично, оволодіваючи тілом дружини.

Детальний реалістичний опис дається буденною мовою, що зводить метафоричність оповіді до мінімуму, і текст виглядає скоріше як реєстрація реальних подій, аніж вимисел. Авторка буквально показує як працює модус «володіння» в дії. Головний герой зображений не як маніяк, а як добродішній член суспільства, середньостатистичний громадянин, «такий як всі», який просто доводить до логічного кінця те, що всі і так реалізують в тій чи іншій мірі. Так само очевидно і те, що чоловік, який володіє в повній мірі річчю, уподібнюється до неї, і зв'язок між ними не життєдайний, а смертоносний, той, який за Фромом вказує на некрофілічну сутність існування в модусі «володіти». Авторка не залишає сумнівів, що головний герой, в якому читач впізнає себе, так само мертвий, як і об'єкти його володіння. Разом з тим, потяг до мертвого в буквальному сенсі, який зображений як логічний розвиток подій, вказує зокрема на захопленість та обсесивність сучасної людини речами, зв'язок із якими виявляється міцнішим та більш значущим, аніж звязок із людьми.

### ПЕРЕЛІК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Фром Еріх. Мати чи бути? – К., 2010. – 222 с.
2. 河野多恵子。半所有者。－新潮社、2001。－44 ページ。